

Zora

Petar Preradović

Zora puca, bit će dana

Polnoć prodjè – što me búdi

U to doba iz sna mòga?

Žice same zaigraše

Na guslama dieda mòga,

Zaigraše iz tihana:

Zora puca, bit će dana!

Polnoć prodjè – još pokriva

Mir preblagi dol i goru,

Ali lagan vietrić šaptje

Od iztoka k sinjem moru,

Šaptje sladko iz tihana:

Zora puca, bit će dana!

Polnoć prodjè – uspavana

Leži morska okolica;

Ali jedna od iztoka

Probudjena leti ptica,

Pjeva sladko iz tihana:

Zora puca, bit će dana!

Polnoć prodjè – još u tmìni

Nebo, zemlja jest i voda,

Ali sieva od iztoka

Sjajna vila Slavskog roda,

Glasi ovamo iz tihana:

Zora puca, bit će dana!

Zora puca, bit će dana!

Okreni se k zlatnom vedru,

Slavna zemljo Dalmatinska:

Evo Zore u tvòm njedru,

Da odkrije zakopana

Blaga tvoja – evo dana!

Mate Meršić Miloradić

1910

O Hrvati, narod mali,

Stanmo gori, dost smo spali!

Prestat mora dugi san,

Zora puca, bit će dan!

Novo ljetu, nove muke!

Dane su nam dvoje ruke;

Branmo se na svaku stran, –

Zora puca, bit će dan!

Ki nam tlaču vjeru svetu,

Ćedu čut va novom ljetu:

„Kršćenik sam, ne pogan!...“

Zora puca, bit će dan!

Ki nam tlaču dom naš sveti,

Ćedu čut vam novom ljetu:

„Črni Judaš, cuki van!“

Zora puca, bit će dan!

Ki nam tlaču rod naš sveti,

Ćedu čut va novom ljetu:

„Svoj svojemu bud podan!“

Zora puca, bit će dan!

Sveta vjera, dom, rod mili!

Va tom ljetu Bog udili,

Da vam čuva svaki stan, –

Zora puca, bit će dan!

Anton Leopold
U zori

Žarka zora puca,
Bijeli dan svitluca,
Sunce plazni van.
Zbudim se jur rano,
Friško i zispano,
Sunce nosi dan.

Evo prvo sunce,
Raste nad vrhunce,
Smijucka se žar.
Ti si sunce isto,
Rumeno i čisto,
Za me velik dar!

Jožef Pajrić
U zori

Dragi ljudi, van s postelje,
Zora puca, dan je velje!
Na andjeosko pozdravljenje
S turma gluši nam zlamenje.

Spočivano j' vaše tijelo,
Zato spravte se na djelo,
Da posao svoj odvršite,
Kruh potrební zaslužite!

Anton Leopold

Zora

Zora puca,
Bit će dan!
Žar svitluca
Jur zaran.

Kraju prišla
Tamna noć,
Baklja svitla
Digla moć.

Šum i glazba
Kot iz žic,
Pjev i svadba
Vedrih ptic.

Sve se javlja,
Od svih stran,
Sve pozdravlja
Novi dan.

Kuglja žarka,
Kolobar,
Rož košarka,
Sunca žar.

Otresimo
Noćni san,
I ganimo
Se u dan!

Zora puca,
Svitla stran,
Srce kuca –
Zove dan!

Frakanava, juni 1991.

Vladimir Vuković

Zora puca

Večer. Sidim u kavani.
Pijem. Čitam, čekam druga.
Sada, malo kiši vani. –
Ne će biti danas druga.

Uptim baku koja vlada
Sad najednoč u kavani.
Dečki – još im fali brada,
Viču, kriču po dvorani.

Iz te buke je za čuti:
„Alles ist vorbei Tom Dooly“
Zatim slijedi: „Tutti Frutti“.
Riči svoje ne bi čuli.

Čudno. Hrvatska mladina
Pjeva samo pjesme strane,
A od svojih puno ima,
Jer su davno već pobrane.

Zaboli me srce mlado;
Mislim: evo smrti naše.
Pjeva narod tudje zlato,
Smrt narodu s kosom maše.

Doma. Stojim kod prozora
Gledam van u krasnu noć,
Kad najednoč pukne zora
I oblada škuru moć.

Mladom zorom gluši sada
Nujno, nježno naša pjesma.
Oh, o smrti šuti ada,
Živi narod kada pjesma!

Agnjica Čenar-Schuster

Zabite ča je koč bilo!

Zabite ča je koč bilo
Zabite to!
Zabite Turke
Osmanlije, paše
Zabite bane, banice
Kralje, kraljice
Zabite to!
Zabite selidbe
Velikaše, plemiće
Zabite postile,
Misale, katekizme
Zabite to!
Zabite boje, revolucije
Barok, bidermajer
Zabite Hiže zlate
Kruhe nebeske
Zabite stare
Čižme, rupce
Pravice, tamburice
Zabite to!
O Hrvati, narod mali,
Prestat mora dugi san!
Vam sad zora puca?
Vam sad sviće dan?
Sve ča je bilo
Je bilo
Odbio je zvon
Ne zabite ton!
U svakoj riči, ku velite
Je već povijesnih knjig
U svakoj riči, ku velite
Je već pravic i tamburic
U svakoj riči, ku velite
Je već visti i svisti
U svakoj riči, ku velite
je već žitka i bitka.

-ica

Krt

Mate Meršić Miloradić Krt	Fred Hergović prst
Zač nam krt Zrova vrt? Je to kvar Ili dar? Mali kvar, Velik dar!	zač nam prst zrova nos? je to kvar ili dar? mali kvar, velik dar!
Nikne klica I mladica Po gredica. Dojde krt, Zrova vrt, Vene klica I mladica Po gredica! To je kvar, Mali kvar!	zgusnut šmrkalj va nosići šupa škuljke va nosići. sve manje škuljke postaju zračni puti izostaju. to je kvar, velik kvar!
Nikne klica I mladica Po gredica. Dojdu črvi, Sve se zmrvi, Sane klica I mladica Po gredica, To je kvar, Velik kvar!	velik baukr va nuzdrvi friško raste va nuzdrvi. črljenu se uši, lice, puknut kanu glava, žile. to je kvar, velik kvar!
Dojde krt, Zrova vrt, Prez obrve I prez oka Najde črve I poždroka. To je dar,	dojde prst, zrova nos. prez sramote i prez špota zgrabi baukra, ga razmota. to je dar, veći dar neg je kvar! prsta s nosa ne gonite! kade bludi, ga uzmite va žep najzad

<p>Veći dar Neg' je kvar!</p> <p>Krta s vrta Ne gonite! Kade kvari, Ga lovite Ter ga dalje Odnosite, Ubit nigdar Ga ne smite!</p>	<p>ga taknite. udrit nigdar ga ne smite!</p>
---	--

<p>Ljudevit Škrapić Krt</p> <p>Pazim u vrčaku krta: kopa, rova, rivlje, vrta. Rahli kupčac zdiže tiho, gradi si stan krt marljivo.</p> <p>Vrtal je pun krtorovin: što ću s njim 'ko ga ulovim? – Branjen je, ne smiš ga biti, bolje ga susidu hiti!</p> <p>Žere črve, podgrizače; računaj ga med dilače! Luk, šalata, mrkva, zelje, tebi rastu na veselje!</p> <p>Grebi, dubi školje, pute, podzemne, diboke, duge. Poj u goste, moj mili krt, pak porovaj i drugi vrt!</p>	<p>Jurica Čenar krvavi krt</p> <p>krt</p> <p>krit</p> <p>krš</p> <p>križ</p> <p>krk</p> <p>krik</p> <p>krv</p> <p>kriv</p> <p>kriv</p> <p>krit</p> <p>krt</p>
---	---

Majka

<p>Dragutin Tadijanović Dugo u noć, u zimsku bijelu noć</p> <p>Dugo u noć, u zimsku gluhu noć Moja mati bijelo platno tka.</p> <p>Njen pognut lik i prosjede njene kose Odavna je već zališe suzama.</p> <p>Trak lampe s prozora pružen je čitavim dvorištem Po snijegu što vani pada, U tišini bez kraja, u tišini bez kraja: Anđeli s neba, nježnim rukama, Spuštaju smrzle zvjezdice na zemlju Pazeć da ne bi zlato moje probudili.</p> <p>Dugo u noć, u zimsku pustu noć Moja mati bijelo platno tka.</p> <p>O, majko žalosna! kaži, što to sja U tvojim očima.</p> <p>Dugo u noć, u zimsku bijelu noć?</p> <p>Rastušje sredinom kolovoza 1931.</p>	<p>Doroteja Zeichmann katkada kasno u noć</p> <p>Vi ste krpali i štupali, majka katkada i kasno u noć Vi ste prebiralali fržon, grah i orihe, majka katkada i kasno u noć Vi ste čihali perje, majka katkada i kasno u noć Vi ste ponekad i štali katkada i kasno u noć</p> <p>a ja se samo vozim u Beč i najzad dan za danom misesec za misecom ljetom za ljetom i mislim na Vas, majka katkada i kasno u noć</p>
---	--

Otac

<p>Luko Paljetak Ni jedan javni trg</p> <p>Imenom mog oca nikad se neće zvati ni jedan javni trg, ja to znam, on je samo parkete postavljao, u sobe, kuće, vile, i sale, ondje gdje bi pozvali ga, a zbilja svugdje su pozivali baš njega da on to učini jer je bio odličan majstor; neće, ja to znam, nikad nitko imenom moga oca ni jedan javni trg nazvati, ali kad bi spojili sve te sobe i hodnike i sale koje parketima je obložio, taj trg bio bi veći nego Crveni trg i Trg nebeskog mira skupa, i Žrtava fašizma i Stradun, ipak nitko ni jedan javni trg nikada neće nazvat imenom moga oca, a ja sam njegov sin</p>	<p>Doroteja Zeichmann Ni jedna naša cesta</p> <p>Ni jedna naša cesta neće biti imenovana po mojem ocu i ako je gradio kuće i škole i asfaltirao ceste</p> <p>ni jedna naša placca neće biti imenovana po mojem ocu i ako se je smrzivao zimi i se potio ljeti</p> <p>ni jedna naša ulica neće biti imenovana po mojem ocu i ako se je tajedan za tajedan daleko vozio na posao</p> <p>ni jedan trg neće biti imenovan po mojem ocu i ako je živio samo za druge</p>
--	---

Tri nonice/Dvi kume

<p>Drago Gervais Tri nonice</p> <p>Tri nonice stare pred kućun su stale i kritikale. I Katu, i Pepu, i Jelu, i Toncu debelu. Jedna da j' takova, druga onakova, jedna bi se rad ženit, druga se zna lenit, treća sve zafraja četrtá da ne vaja. A svet da se j' pokvaril, i prvo da j' boji bil. Tri nonice stare su kritikale od osme do polna. A kad je polne zvonilo, jednoj je doma poč bilo.</p> <p>Su dve ustale i nju kritikale.</p> <p>Wikizvor</p>	<p>Augustin Blazović Dvi kume</p> <p>Dvi kume, dobre družice Na trg su jaja nosile. I kad se one sastanu, Pune se sriće pozdravu.</p> <p>Razveže im se lokot od ust, Iz njih se sipa razgovor gust. Jaja na hrptu sve teža postaju, Zato postavu korbe na stazu.</p> <p>I dalje povidaju sve otajnosti I globlju sve bližnje i daljnje do kosti, Dokle se njim i stati zamiri I zato sjednu na korbe bez stidi.</p> <p>I sada ugodno kleveću još dalje, Omrazu susjede, zete i snahe, Strine i ujne, divojke po redu I sve strihe sela jezikom pometu.</p> <p>Konačno im duga litanija sfali I kad se podignu, pipličev malih Veselo jato iz jaj isprhaće; Sjednica duga nij bila bez plaće.</p> <p>U Beču, 18. 11. 1960.</p>
---	---

Namjesto članka na temu „Odakle su neki naši pisci uzeli ideje za neke pjesme?“ ipak nova pjesma!

Ivan Rotter

pjesma je

uzor, pelda, primjer, prilika

pjesma ima i...

uzor: svitao uzor

peldu: prez pelde nije ništa, dakle svitla pelda

primjer: na primjer

priliku: na priliku

pjesma daje sliku

ne samo za zliku

iskoristi tvoju sriću